

holde paa den Form, hvort den foreligger, saalænge der ikke fra nogen anden Side viser sig nogen Tilbøielighed til at bringe Sagen videre og i Genhold dertil indlede Underhandling om en Lov med forskjellige forandrede Bestemmelser, maaskee paa et heelt forskjelligt og andet Grundlag end det nærværende. Vi have tidligere vist vor Beredvillighed til at gaae ind paa enhver Lov om dette Forhold, der af os maatte befindes at være retfærdig og billig imod begge Parter, om den end i sit Indhold var endeel forskjellig fra den, som vi ansee for den bedste. Vi have, hver Gang der er raat os en Haand af Sagens Modstandere, givet dem vor igjen og efter bedste Evne søgt at komme til et fælles Resultat. Vi troe derfor ikke, at der vil kunne bebreides os, at vi bringe Loven paany ind i sin gamle Form, saalænge ikke en saadan Haand paany er raat os fra den anden Side, medens det er vor bestemte Villie og Forsæt at ville, saasnart der maatte rækkes os en Haand igjen fra den modsatte Side, hvad enten dette nu maatte blive fra enkelte Rigsdagsmænds eller fra Regeringens Side, hvilket Sidste vi have haft Haab om, efterat den nærværende Indenrigsminister har tiltraadt sin Post, gjøre vort Yderste for at komme dem imøde og enes med dem om at faae en saadan Lov, som fra begge Sider kunde møde Belvillie. Det er som sagt vort Ønske at træde i en saadan Underhandling, hvorved vi kunde enes om Loven, maaskee i en anden Skikkelse end den, hvori den her foreligger. Jeg skal ikke for Diebliffet opholde mig ved Lovens Indhold, om hvilket jeg idetheletaget ikke troer, at Forhandlingerne i dette Dieblif ville komme til at dreie sig, men derimod om dens Betimelighed og om, hvad jeg allerede har antydet, hvorvidt man kan enes om at faae en Lov, der nyder Understøttelse, ogsaa fra andre Sider. Det skulde nu glæde mig meget, om det maatte vise sig, at Forslaget vilde møde en saadan Belvillie, deels fra Ministeriets Side og deels fra de ærede Herrer i Thinget, som ikke maatte være tilbøielige til at gaae ind paa Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger, og jeg skal med disse faa Ord nærmere afvente, hvad der maatte blive anført med Hensyn til denne Lov.

Slytte: Det har i Sandhed særdeles glædet mig af den ærede Forslagsstiller at høre den Udtalelse, at han i Forening med den anden Forslagsstiller er villig til at gaae ind paa en mindelig Dverenskønst, hvilket jeg haaber og troer, at Mange med ham vilde slutte sig til, og det er netop herpaa, at de Yttringer, som jeg vil tillade mig, skulle gaae ud. Jeg tør vistnok sige, at der i de nærværende Tidsomstændigheder og Forholdenes Natur ligger en stor Hindring for at sætte Loven i Kraft for Tiden. Det er allerede fra forskjellige Sider og flere Gange her i Salen udhævet, hvilke Følger Pengekrisen har havt paa alle Forhold, idet al Handel og Omsætning tildeels er standset, Crediten rystet og Tilliden svækket. Jeg troer virkelig, at det under saadanne Omstændigheder, selv med den bedste Villie, ikke godt vil være muligt at faae Opgaven løst paa en nogenlunde heldbringende Maade.

Jeg mener nemlig, at den Basis, der skulde lægges til Grund for en heldig Løsning af Spørgsmaalet, dog maatte være den, at udfinde Fæsteeiendommens sande Værdi, naturligviis med de Modificationer, som Forholdenes Natur medfører, og iblandt de forskjellige Momenter, som Taxatorerne maatte tage Hensyn til, vilde en Sammenligning imellem de gjængste Priser paa de forskjellige Eiendomme i Landet blive et af de væsentligste. Men naar det nu maa erkjendes, at det for Diebliffet ikke kan vides, hvilken Række af Følger Krisen vil drage efter sig, saa er dette dog ogsaa Noget, som maa tages i Betragtning. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte i forrige Møde den Formening, at Eiendommene maatte gaae endnu lavere i Pris, førend man kom til den normale Tilstand. Dette er nu vistnok ikke min Mening, uagtet jeg ganske oprigtig maa tilstaae, at jeg ikke har nogen bestemt Mening, da jeg ikke veed, hvorpaa jeg skulde støtte den under saadanne exceptionelle, ganske extraordinaire Forhold som dem, vi for Tiden befinde os under; men saa meget er dog vist, at Erfaringen daglig viser os, at der er kommen Vaersomhed og Tilbageholdenhed der, hvor der før var Liv, Virksomhed og Omsætning, saa-